

ندبه ای برای ظهور منتقم (۲)

بحث انتقام و طلب خونخواهی مظلومان تاریخ اسلام و جهان علی الخصوص انتقام به خونخواهی حضرت زهرا(س) و حضرت اباعبدالله(ع)، در دعاهای بسیار معروف با عبارت های مختلفی چون «طلب ثارک»، «این الطالب بدم المقتول»، و یا «این قاصم شوکه المعتدین» و ... دیده می شود و شیعیان، همراهی با آن امام منصور برای گرفتن انتقام خون از دشمنان دین و قرآن را آرزوی بزرگ خود می دانند. چرا که موضوع براءت و انتقام و امام مهدی(ع) یادآور یک حکایت دردناک ناتمام است؛ حکایتی که آغازگر آن سقیفه نشینان، اما پایان بخش آن مستضعفان و در رأس آنها حضرت بقیه الله الاعظم(ع) است.

موضوع مظلومیت اولیای الهی، موضوعی نیست که با سخنان و شبهات روشن فکرمانه ی افرادی دین فروش و کم عمق، از خشم و کینه ی شیعیان کاسته و کم کم به بوته ی فراموشی سپرده شود، خشم مقدس منتظران تا قیام مهدی (عج) چون آتش زیر خاکستر است که ظهور آن را شعله ور ساخته و دشمنان را در خود خواهد سوزاند، لذا امروز دشمنان هر قدر با داستان های ساختگی، در پی توجیه جنایتی ای آن خون آشامان تاریخ برآیند، نمی توانند ذره ای از حرارت این خشم را بکاهند.

در مطلب شماره (۱) همین موضوع، در مورد براءت و روحیه ی انتقام داشتن، مطالبی بیان شد، و چنین طرح گردید که انتقام همراه با عقوبت، و عداوت و عدالت باید باشد و عقوبت در انتقام، همراه با استحقاق است و همه ی اینها جهت التیام قلب، جبران ضرر، و اصلاح، صورت می گیرد.

اما در فرهنگ مهدوی چه کسانی مستحق عقوبت و چنین انتقامی هستند، باید گفت: سه گروه از ظالمین در دایره ی انتقام حضرت حجت(عج) و منتظرانش، اسیر شده و به شدت تمام قصاص خواهند شد، این سه گروه عبارتند از:

✓ **تبدیل کنندگان**

✓ **تکذیب کنندگان**

✓ **عصیان کنندگان** آیات الهی هستند و مصداق اصلی این سه گروه، اهل سقیفه هستند که ولایت علی (ع) را «تکذیب»، و با تبدیل «ولایت» علی(ع) به «دوستی» ولایت را «تبدیل»، و با آتش زدن خانه ی زهرا در مقابل ولایت «عصیان» کردند، و این سه گروه مصداق صریح ظالمین می باشند.

ریشه ی بسیاری از نابسامانی های اخلاقی و تبعیض نژادی و طبقاتی و

اجتماعی به این ظالمان تاریخ علی الخصوص دو ملعون اول باز می گردد، بطوریکه حضرت علی (ع) چنین آنها را شرح می‌دهد:

ملعون دوم تند حرف میزد و معذرت‌هایش زیاد بود و در اثر حاکمیت فکر این خلیفه، مردم به سه ویژگی مبتلا شدند:

۱_ تلوّٰن مزاج

۲_ اشتباه و نادرست آرامی

۳_ ناسپاسی در برابر نعمتهای الهی

که فقط مورد سوم (ناسپاسی) برای خسران و عاقبت به شری انسان، کافست، چرا که اگر انسان شکر نعمت را بجا نیاورد و حق آن را ادا نکند، سنت خدا براین تعلق می‌گیرد که آن نعمت را از دستش بستاند، و وجود امام معصوم که بزرگترین نعمت می‌باشد امروز به خاطر ویژگی «ناسپاسی» که مردم را تاکنون به خود مبتلا کرده، خداوند نعمت ظهور حضرت مهدی(ع) را گرفته و آنها را به مجازاتی سخت و آزمونی عظیم و دردی جانکاه، گرفتار نموده است.

که امید است با تلاش‌های منتظران و منتقمان، این دوران عن قریب به سر آید.

امام جعفر صادق(ع) می‌فرماید: اگر در آخر الزمان مرکبی آماده کنید که آن مرکب دشمنان ما را به خشم آورد، به نتایج و اثرات بزرگی دست خواهید یافت:

۱_ فراوانی روزی

۲_ برآورده شدن آرزوها

۳_ شرح صدر

۴_ رفع نیازها

و این بشارت بیشتر شبیه به ظهور و دوران حکومت عدل جهانی حضرت مهدی(ع) می‌باشد، لذا به میزان کاهش روحیه‌ی انتقام و نفرت و برائت، محبت به امام و بی‌قراری از دوری آن امام غریب هم کم رنگ تر شده و شرایط ظهور به مراحل بسیار سختی خواهد رسید که جز عده‌ی قلیلی، از آن شرایط سالم بیرون نخواهند آمد؛ و برعکس هر چقدر روحیه‌ی تنفر و کینه و عداوت با دشمنان و ویژگی‌های منفور آنها در منتظران و زدایش و تزکیه‌ی روح و جسم و عمل بیشتر باشد، آمادگی برای ظهور نیز بیشتر خواهد شد.

برگرفته از سخنرانی مناسبتی ۱۷ ربیع جلسات سحاب اندیشه